ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՆԱԽԱԳԱՀ

19.02.2020թ.
ք. Երևան

Քաղաքացիական գործ
թիվ ԿԴ1/4005/02/19

ՈՐՈՇՈՒՄ
Թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործի
ենթակայությունը որոշելու մասին

1.Գործի դատավարական նախապատմությունը և ենթակայության հարցի լուծման համար էական նշանակություն ունեցող հանգամանքները

«ՎՏԲ-Հայաստան բանկ» փակ բաժնետիրական ընկերության (այսուհետ նաև՝ Բանկ) և Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի միջև 10.12.2014 թվականին կնքված թիվ 0035191700 վարկային գծի պայմանագրով Բանկը վարկառուին տրամադրել է 50.000 ԱՄՆ դոլար գումարի չափով վարկ մինչև 11.12.2017 թվականը մարման ժամկետով, տարեկան 16% տոկոսադրույքով:

18.08.2016 թվականի ըստ օրենքի ժառանգության վկայագրի համաձայն՝ Ռաֆայել Գևորգի Մկրտումյանի՝ ք. Երևան, Էրեբունի Նոր-Արեշ 5 փ., 15 բնակելի տան նկատմամբ 1/2 բաժնով ժառանգ են ճանաչվել Ստանիսլավ Ռաֆայելի Մկրտումյանը և Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանը:

Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի, Ստանիսլավ Ռաֆայելի Մկրտումյանի և Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի կնոջ՝ Անահիտ Գառնիկի Քամալյանի միջև 19.08.2016 թվականին կնքված անշարժ գույքի նվիրատվության պայմանագրի համաձայն՝ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանը և Ստանիսլավ Ռաֆայելի Մկրտումյանն Անահիտ Գառնիկի Քամալյանի սեփականությանն անհատույց հանձնել են ք. Երևան, Էրեբունի Նոր-Արեշ 5 փ., 15 բնակելի տունը:

Կադաստրի կոմիտեի 24.08.2016 թվականի թիվ 24082016-01-0102 անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքի պետական գրանցման վկայականի համաձայն՝ Անահիտ Գառնիկի Քամալյանի սեփականության իրավունքը գրանցվել է Երևան, Էրեբունի Նոր-Արեշ 5 փ. թիվ 15 բնակելի տան նկատմամբ:

Կադաստրի կոմիտեի 28.12.2016 թվականի թիվ 28122016-01-0003 անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքի պետական գրանցման վկայականի համաձայն՝ «Ամերիաբանկ» փակ բաժնետիրական ընկերության սեփականության իրավունքը գրանցվել է Երևան, Էրեբունի Նոր-Արեշ 5 փ. թիվ 15 բնակելի տան նկատմամբ (ըստ նույն փաստաթղթի՝ գրանցման համար հիմք է հանդիսացել 23.12.2016 թվականի գրավի, հիփոթեքի պայմանագիրը):

Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ԿԴ/0021/04/18 սնանկության գործով 21.08.2018 թվականին կայացված վճռով բավարարվել է «ՎՏԲ-Հայաստան բանկ» փակ բաժնետիրական ընկերության դիմումը՝ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանին սնանկ ճանաչելու պահանջի մասին:

Նույն դատարանի կողմից թիվ ԿԴ/0021/04/18 սնանկության գործով 24.08.2018 թվականին կայացված որոշմամբ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի սնանկության գործով կառավարիչ է նշանակվել Ա/Ձ Արտակ Մարտիրոսյանը:

Կադաստրի կոմիտեի կողմից 04.10.2018 թվականին կայացված՝ գույքային իրավունքների առկայության և կազմի վերաբերյալ թիվ ԱՏ-02/10/2018-2-0180 տեղեկանքի համաձայն՝ Հայաստանի Հանրապետության տարածքում քաղաքացի Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի անվամբ որևէ անշարժ գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքի պետական գրանցում կատարված չէ:

Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի սնանկության գործով կառավարիչ Ա/Ձ Արտակ Արտուշի Մարիտիրոսյանի ներկայացուցիչ Մկրտիչ Աղասու Դավթյանը (այսուհետ նաև՝ Հայցվորի ներկայացուցիչ) 10.09.2019 թվականին հայցադիմում է ներկայացրել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան (այսուհետ նաև՝ Դատարան) ընդդեմ Անահիտ Գառնիկի Քամալյանի (այսուհետ նաև՝ Պատասխանող), երրորդ անձինք՝ Ստանիսլավ Ռաֆայելի Մկրտումյանի, ՀՀ ԱԳԿ պետական կոմիտեի աշխատակազմի Եղվարդ սպասարկման գրասենյակի

աշխատակից Գուրգեն Գալստյանի՝ նվիրատվության պայմանագիրն անվավեր ճանաչելու և իրավական հետևանք կիրառելու պահանջի մասին:

10.09.2019 թվականին թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը Դատարանում մակագրվել է դատավոր Մ. Գևորգյանին:

18.09.2019 թվականին Դատարանը կայացրել է հայցադիմումը վերադարձնելու մասին որոշում:

Հայցադիմումը կրկին ներկայացվել է 01.10.2019 թվականին:

10.10.2019 թվականին Դատարանը կայացրել է հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշում:

10.10.2019 թվականի որոշմամբ Դատարանը թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը հանձնել է Սնանկության դատարանի քննությանը՝ հետևյալ հիմնավորմամբ.

«(…)

Համաձայն «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի /…/ 1. դատարանում սնանկության գործերը վարվում են սնանկության գործեր քննող մասնագիտացված դատավորի կողմից միանձնյա:

2. Սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 25 հոդվածի համաձայն՝ /…/3. Դատարանը գործը հանձնում է սնանկության դատարանի քննությանը, եթե գործը քննելիս պարզվել է, որ այն ենթակա է քննության սնանկության դատարանում:

4. Սույն օրենսգրքի 21-րդ կամ 22-րդ հոդվածով սահմանված ընդդատության կանոնների խախտմամբ վարույթ ընդունված գործը հանձնվում է այլ դատարանի քննությանը, եթե պատասխանողը մինչև ապացուցման պարտականությունը բաշխելու մասին որոշում կայացնելն առարկում է գործը տվյալ դատարանում քննելու վերաբերյալ:

Դատարանը գտնում է, որ վերը վկայակոչված իրավական նորմերի ուժով սույն գործը ենթակա է հանձնելու ըստ ընդդատության Սնանկության դատարան»:

13.01.2020 թվականին թիվ ԿԴ1/4005/02/19 դատական գործը Սնանկության դատարանում մակագրվել է դատավոր Տ. Փոլադյանին:

Սնանկության դատարանը, վկայակոչելով «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասը և ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածը, 23.01.2020 թվականի որոշմամբ թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործն ուղարկել է Վճռաբեկ դատարանի նախագահին՝ հետևյալ հիմնավորմամբ.

«(…)

Տվյալ դեպքում, ներկայացված հայցադիմումով ԿԴ/0021/04/18 սնանկության գործով պարտապան Ռոմա Մկրտումյանը չի հանդիսանում որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, հետևաբար Ռոմա Մկրտումյանի մասով «Սնանկության մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի երկրորդ մասով նախատեսված կարգով սնանկության գործի շրջանակներում քննելու հիմքերը բացակայում են»:

Թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 12.02.2020 թվականին:

2. Կիրառելի իրավական նորմերը, պատճառաբանությունները և եզրահանգումը.

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 20-րդ հոդվածի համաձայն՝ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը քննում է դատական կարգով քննության ենթակա բոլոր գործերը, բացառությամբ մասնագիտացված դատարանների ենթակայությանը վերապահված գործերի:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի (այսուհետ նաև՝ Օրենսգիրք) 18-րդ հոդվածը սահմանում է քաղաքացիական գործերի ենթակայությունը, որի 1-ին մասի համաձայն՝ քաղաքացիական գործերը ենթակա են քննության առաջին ատյանի դատարանում, բացառությամբ «Սնանկության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով նախատեսված դեպքերի:

«Հայաստանի Հանրապետության դատական օրենսգիրք» սահմանադրական օրենքի 24-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սնանկության դատարանին են

ենթակա սնանկության հարաբերությունները կարգավորող օրենքով նախատեսված բոլոր գործերը:

«Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

«Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 41-րդ հոդվածի համաձայն՝ նորմատիվ իրավական ակտի նորմը մեկնաբանվում է՝ հաշվի առնելով նորմատիվ իրավական ակտն ընդունելիս այն ընդունող մարմնի նպատակը՝ ելնելով դրանում պարունակվող բառերի և արտահայտությունների տառացի նշանակությունից, ամբողջ հոդվածի, գլխի, բաժնի կարգավորման համատեքստից, այն նորմատիվ իրավական ակտի դրույթներից, ի կատարումն որի ընդունվել է այդ ակտը, տվյալ նորմատիվ իրավական ակտով սահմանված սկզբունքներից, իսկ այդպիսի սկզբունքներ սահմանված չլինելու դեպքում՝ տվյալ իրավահարաբերությունը կարգավորող իրավունքի ճյուղի սկզբունքներից:

Օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ դատարանը գործը հանձնում է սնանկության դատարանի քննությանը, եթե գործը քննելիս պարզվել է, որ այն ենթակա է քննության սնանկության դատարանում:

Օրենսգրքի 25-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ գործն այլ դատարանի քննությանը հանձնելու մասին կայացվում է որոշում:

Օրենսգրքի 26-րդ հոդվածի համաձայն.

1. Գործն ըստ տարածքային ընդդատության կամ ըստ ենթակայության ստացած դատարանը յոթնօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում այն վարույթ ընդունելու կամ գործը Վճռաբեկ դատարանի նախագահին ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ գործի տարածքային ընդդատությանը կամ ենթակայությանը:

2. Վճռաբեկ դատարանի նախագահը հնգօրյա ժամկետում որոշում է գործի ընդդատությունը կամ ենթակայությունը:

3. Վճռաբեկ դատարանի նախագահի որոշած դատարանը համարվում է իրավասու դատարան:

4. Սույն հոդվածով սահմանված կարգը կիրառվում է նաև վարչական կամ սնանկության դատարանի կողմից համապատասխանաբար վերահասցեագրված հայցադիմումի կամ հանձնված գործի նկատմամբ:

Վերը նշված իրավակարգավորումների համակարգային վերլուծության արդյունքում կարելի է արձանագրել, որ առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանների կողմից քաղաքացիական գործերը Սնանկության դատարանի քննությանը կարող են հանձնվել միայն համապատասխան դատավարական գործողությունների կատարման միջոցով որոշակի փաստական հանգամանքների առկայության պարզման արդյունքում: Միևնույն ժամանակ, հարկ է նշել, որ դատական ակտը պետք է լինի հիմնավորված և պատճառաբանված: Ընդ որում, դատական ակտը հիմնավորված է, եթե դրանում արտացոլված են այն կայացնելու համար անհրաժեշտ և բավարար փաստական և իրավական հիմքերը, իսկ դատական ակտը պատճառաբանված է, եթե դրանում արտացոլված են ապացույցների գնահատման, փաստերի հաստատման և իրավունքի կիրառման գործընթացի կապակցությամբ դատարանի դատողությունների ընթացքը և դրանից բխող եզրահանգումները:

Այսպես.

Քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանում քննության ենթակա լինելու վերաբերյալ իրավակարգավորումները սահմանված են «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասով, որի համաձայն՝ սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ ծագած բոլոր քաղաքացիաիրավական վեճերը, որտեղ պարտապանը հանդես է գալիս որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ, քննվում են նույն սնանկության գործի շրջանակում:

Նշված իրավակարգավորման բառերի և արտահայտությունների տառացի նշանակությամբ մեկնաբանումից հետևում է, որ քաղաքացիաիրավական վեճ քննող առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանն իր վարույթում քննվող գործը Սնանկության դատարանի քննությանը ենթակա լինելու վերաբերյալ եզրահանգում կատարելու համար պետք է գործով պարզի հետևյալը.

Ա) արդյոք քաղաքացիական գործով վեճը ծագել է սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ,

Բ) արդյոք սնանկության գործով պարտապանն է հանդիսանում առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում քննվող քաղաքացիաիրավական վեճով պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ:

«Նորմատիվ իրավական ակտերի մասին» օրենքի 41-րդ հոդվածի իրավակարգավորումների լույսի ներքո մեկնաբանելով «Սնանկության մասին» օրենքի 4-րդ հոդվածի 2-րդ մասը՝ պետք է փաստել, որ միայն վերը նշված երկու պայմանների միաժամանակյա առկայությամբ գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնված լինելու դեպքում է հնարավոր արձանագրել, որ գործն ըստ ենթակայության ուղարկած առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը չի հանդիսանում այն պատշաճ դատարանը, որը տվյալ գործով պետք է իրականացնի հետագա քննություն:

Գործի նյութերում առկա փաստական տվյալների ուսումնասիրությունից հետևում է, որ թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործով Հայցվորի ներկայացուցիչը հայցադիմում է ներկայացրել Դատարան ընդդեմ Անահիտ Գառնիկի Քամալյանի, երրորդ անձինք՝ Ստանիսլավ Ռաֆայելի Մկրտումյանի, ՀՀ ԱԳԿ պետական կոմիտեի աշխատակազմի Եղվարդ սպասարկման գրասենյակի աշխատակից Գուրգեն Գալստյանի՝ նվիրատվության պայմանագիրն անվավեր ճանաչելու և իրավական հետևանք կիրառելու պահանջի մասին:

Վերոգրյալից հստակորեն հետևում է, որ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանը տվյալ գործով չունի որևէ դատավարական կարգավիճակ:

Դրանից բացի, հարկ է արձանագրել, որ Կադաստրի կոմիտեի կողմից 28.12.2016 թվականին կատարված N 28122016-01-0003 անշարժ գույքի նկատմամբ իրավունքի պետական գրանցմամբ հաստատվել է «Ամերիաբանկ» փակ բաժնետիրական ընկերության սեփականության իրավունքը՝ Երևան, Էրեբունի Նոր-Արեշ 5 փ. թիվ 15 բնակելի տան նկատմամբ:

Մինչդեռ, Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանը սնանկ է ճանաչվել 21.08.2018 թվականին կայացված վճռով: Այսինքն՝ կարելի է հստակորեն արձանագրել, որ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի սնանկ ճանաչվելու պահին արդեն իսկ սույն

քաղաքացիական գործով վեճի առարկա գույքի նկատմամբ գրանցված է եղել մեկ այլ սուբյեկտի՝ «Ամերիաբանկ» փակ բաժնետիրական ընկերության սեփականության իրավունքը:

Վերոգրյալը թույլ է տալիս փաստել, որ Ռոմա Ռաֆայելի Մկրտումյանի սնանկ ճանաչվելու պահին վեճի առարկա անշարժ գույքը չի հանդիսացել նրան սեփականության իրավունքով պատկանող գույքային զանգվածի մաս:

Վերոգրյալ իրավակարգավորումները, դրանց վերաբերյալ կատարված վերլուծությունները համադրելով սույն քաղաքացիական գործում առկա փաստական տվյալների հետ՝ կարելի է արձանագրել, որ Դատարանի կողմից պատշաճ գնահատականի չեն արժանացել այն հանգամանքները, որ թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործով վեճը չի ծագել սնանկության գործով պարտապանին պատկանող և նրա գույքի կազմում տվյալ պահին ներառված գույքի կամ իրավունքի առնչությամբ և սնանկության գործով պարտապանը քաղաքացիական գործով չի հանդիսանում պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ: Մինչդեռ, վերը նշված իրավական վերլուծություններից հետևում է, որ քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանի քննությանը հանձնելու համար պարտադիր նախապայմաններից է հանդիսանում այն հանգամանքների միաժամանակյա առկայությունը, որ քաղաքացիական գործով վեճը պետք է ծագած լինի սնանկության գործով պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների առնչությամբ, ինչպես նաև պարտապանը պետք է հանդես գա որպես պատասխանող կամ պատասխանողի կողմում հանդես եկող երրորդ անձ:

Այս առումով ուշադրության է արժանի նաև «Սնանկության մասին» օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին Ազգային ժողովի կողմից ընդունված 12.12.2019 թվականի թիվ ՀՕ-294-Ն օրենքի (ուժի մեջ է մտնելու 15.04.2020 թվականին) իրավակարգավորումները:

Այսպես. «Սնանկության մասին» օրենքի նոր խմբագրությամբ 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն՝ սնանկ ճանաչված պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների, երրորդ անձին պատկանող ապահովված իրավունքի առարկայի, պարտապանի և պարտատիրոջ մասնակցությամբ կնքված, ներառյալ՝ պարտավորությունների կատարման ապահովման միջոցների պայմանագրերի

առնչությամբ ծագած և պարտատերերի պահանջների բավարարման հնարավորության վրա ազդող վեճերով քաղաքացիական գործերը, բացառությամբ կառավարչի կողմից ներկայացվող հայցերով հարուցվող քաղաքացիական գործերի, քննում է սնանկության գործը վարող դատավորը նույն սնանկության գործի շրջանակում՝ որպես առանձին քաղաքացիական գործեր (այսուհետ՝ առանձին քաղաքացիական գործեր):

Նշված նոր իրավակարգավորման բովանդակության բացահայտման արդյունքում կարելի է արձանագրել, որ այն ենթադրում է քաղաքացիական գործերի առավել լայն շրջանակի քննություն սնանկության վարույթի շրջանակում, մասնավորապես՝ այն քաղաքացիական գործերը, որոնք կապված են սնանկ ճանաչված պարտապանի գույքի կազմում ներառված գույքի և իրավունքների, երրորդ անձին պատկանող ապահովված իրավունքի առարկայի, պարտապանի և պարտատիրոջ մասնակցությամբ կնքված, ներառյալ՝ պարտավորությունների կատարման ապահովման միջոցների պայմանագրերի առնչությամբ ծագած և պարտատերերի պահանջների բավարարման հնարավորության վրա ազդող վեճերի հետ (բացառությամբ սնանկության գործերով կառավարիչների կողմից ներկայացվող հայցերով հարուցվող քաղաքացիական գործերի):

Միևնույն ժամանակ ուշադրության է արժանի այն հանգամանքը, որ Օրենսդրի կողմից «Սնանկության մասին» օրենքի նոր խմբագրությամբ 4-րդ հոդվածի 3-րդ մասով միաժամանակ հստակորեն սահմանվել է բացառություն, որը վերաբերում է սնանկության գործերով կառավարիչների կողմից ներկայացվող հայցերով հարուցվող քաղաքացիական գործերին:

Հարկ է նկատել նաև վերը նշված օրենքի անցումային դրույթներով սահմանված իրավակարգավորումների բովանդակությունը, մասնավորապես՝ Օրենքի 72-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում 2020 թվականի ապրիլի 15-ից և տարածվում է սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելուց հետո հարուցված սնանկության գործերի վրա: Մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը հարուցված սնանկության գործերը վարվում են մինչև սույն օրենքն ուժի մեջ մտնելը գործող խմբագրությամբ «Սնանկության մասին» օրենքի նորմերով:

Հետևաբար, պետք է փաստել, որ 2020 թվականի ապրիլի 15-ից հետո (ՀՕ-294-Ն օրենքի ուժի մեջ մտնելու ժամկետ) առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանները և Սնանկության դատարանը վերոգրյալ օրենսդրական փոփոխությունների բովանդակությանը համահունչ պետք է գնահատականի արժանացնեն քաղաքացիական գործերի ենթակայության հարցերի հետ կապված հնարավոր վեճերի առկայության կամ բացակայության հարցերը:

Վերոգրյալ իրավական և փաստական վերլուծությունները թույլ են տալիս եզրակացնել, որ թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը Սնանկության դատարանին ըստ ենթակայության հանձնելու համար գործում բացակայում են անհրաժեշտ փաստական և իրավական ամբողջական հիմքերը, ուստի, թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը պետք է հանձնել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի քննությանը:

Հիմք ընդունելով գործում առկա հանգամանքները, վերոգրյալ իրավական և փաստական վերլուծությունները, և ղեկավարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 26-րդ հոդվածով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործը ենթակա է Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանին:

2. Սույն որոշումը և թիվ ԿԴ1/4005/02/19 քաղաքացիական գործի նյութերն ուղարկել Կոտայքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

3. Որոշման օրինակն ուղարկել Սնանկության դատարան:

ԵՐՎԱՆԴ ԽՈՒՆԴԿԱՐՅԱՆ